

Ιερό Προσκύνημα στην Παναγιά την Πλατανιώτισσα

Μετά από ένα ταξίδι αναψυχής στην γενέτειρα και ειδικότερα στο χωριουδάκι μου Πλάτανος, βρίσκομαι πάλι στην Αυστραλία και αγαπητοί μου επιτρέψτε να μοιραστώ μαζί σας κάποιες ιδιαίτερες και όμορφες στιγμές που πέρασα στην Ελλάδα, που ευθαρσώς σας ομολογώ ότι ήταν αρκετές. Δεν θα αρχίσω με αρνητικά σχόλια κατά των Ελλήνων εκεί, όπου συνήθως λίγο πολύ αντιμετωπίζουμε αρκετά παράλογα, αλλά θα πω ότι τις πρώτες μέρες με τρελάνανε ρωτώντας για τη «γρίπη των χοίρων» άνθρωποι σοβαροί και μάλιστα ζητούσαν τη γνώμη μου αν πρέπει να εμβολιάσουν τα παιδιά τους.

Ας τ' αφήσουμε αυτά για να σας διηγηθώ πως ξαφνικά πήγα σε Ιερό Προσκύνημα στην Παναγιά την Πλατανιώτισσα.

Ημέρα Τρίτη 28 Ιουλίου και ώρα 09:30 το πρωί, βρίσκομαι στην Παραλία Ακράτας έχω κάνει το πρωινό μπάνιο μου και διαβάζω αθλητικές εφημερίδες ξαπλωμένος στην ήσυχη παραλία όταν μου τη σπάει τα εκνευριστικά κτυπήματα του κινητού μου. Το απαντώ και ακούω μια φωνή «έλα ξάδερφε που είσαι, έρχομαι να σε πάρω μαζί με τον ξάδερφο τον Χρήστο Μπάμπαλη να πάμε για ουζάκια». Τι να κάνω και εγώ, ξάδερφος είναι και μάλιστα αγαπητός ο Χρήστος Ευσταθίου, τα μαζεύω άρον άρον και ξεκινάμε για ένα χωριό που λέγεται Πλατανιώτισσα που πρώτη φορά το άκουγα.

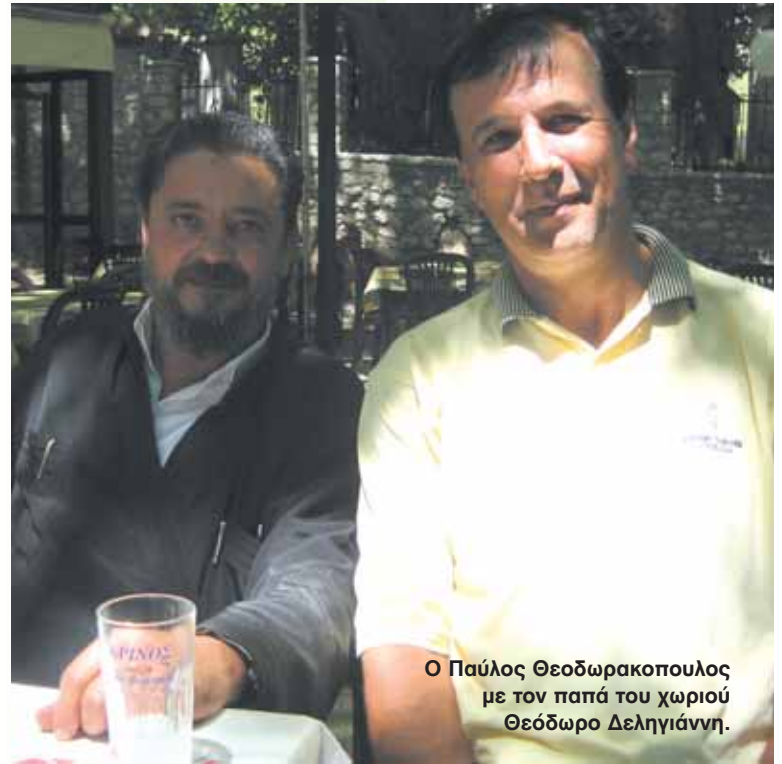
Η διαδρομή φανταστική και καταθλιπτική ταυτόχρονα αφού περνούσαμε από «κρανίου τόπο» διότι οι φωτιές είχαν καταστρέψει τη φυσική ομορφιά. Το δρομάκι ανηφορικό όλο στροφές, με το ζόρι χωρούσαν δυο αυτοκίνητα και όλο βράχια και γκρεμούς που

σου έκοβαν τα αίματα. Ξαφνικά μπροστά μας βλέπω ένα χωριό καταπράσινο, ήταν η Πλατανιώτισσα που σώθηκε από θαύμα και δεν κάρηκε επειδή την τελευταία στιγμή άλλαξε ο αέρας κατεύθυνση

και σώθηκε.

Με το που φθάνουμε στην πλατεία του χωριού παρκάρουμε και τα ξαδέρφια τραβήξαν προς το κεντρικό εστιατόριο που λέγεται «Μύλος», ιδιοκτησίας της δημο-

Ο Παύλος Θεοδωρακόπουλος με τον παπά του χωριού Θεόδωρο Δεληγιάννη.

ναπτυχθεί. Ο πρώτος μεγάλος πλατάνος κλείνει προς τα νοτιοανατολικά, πάνω από τον παλιό αλευρόμυλο της εκκλησίας και το επίσης παλιό υδροηλεκτρικό εργοστάσιο του χωριού.

Στην βάση του πρώτου πλατάνου ενώνονται οι ρίζες ενός άλλου πελώριου πλατανιού που κυριαρχεί με το μέγεθος του πάνω από όλα τα άλλα του συμπλέγματος των τεσσάρων. Είναι ίσως, το μοναδικό στον κόσμο γιατί υπολογίζεται ότι υπάρχει περισσότερα από χίλια χρόνια.

Στην κορυφή της βάσης του σχηματίζεται ο Ιερός Ναός της Θεοτόκου που γιορτάζει στις 8 Σεπτεμβρίου.

Η περίμετρος των δυο πλατανιών είναι περίπου 23 μέτρα, ενώ η περίμετρος στη βάση 17 μέτρα. Ο Ιερός Ναός σχηματίζεται μέσα στην κορυφή. Το εσωτερικό του Ιερού Πλατάνου χωρίζεται σε δυο άνισα μέρη: Το Άγιο Βήμα, όπου ο ιερέας μαζί με τον βοηθό του τελεί την Θεία Λειτουργία και τον Κυρίως Ναό, όπου χωρούν άνετα 15 προσκυνητές.

Το πώς βρέθηκε η Θεομητορική Εικόνα στην Πλατανιώτισσα, οι θρησκευτικές παραδόσεις αρχίζουν από τον 4ο μ.Χ αιώνα όταν διανυκτέρευσαν εκεί δύο αδέρφια μοναχοί, ο Συμεών και ο Θεόδωρος, οι οποίοι γεννήθηκαν στην Θεσσαλονίκη και ενώ διέμεναν στα Ιεροσόλυμα ήρθαν στην Αχαϊκή γη για να βρουν την εικόνα της Παναγίας, αφού αξιώθηκαν να δουν στο όνειρό τους την Θεοτόκο μαζί με τους Απόστολους Παύλο, Ανδρέα και Λουκά.

Αυτά τα λίγα για την «Παναγιά Πλατανιώτισσα» και εγώ ξανάσιμξα με τα ξαδέρφια μου φάγαμε και ήπιαμε αρκετά και είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τον παπά του χωριού Θεόδωρο Δεληγιάννη.

Παύλος Θεοδωρακόπουλος

